

*Kauneudesta
naisen*

JANNE RUOKONEN

*Kauneudesta
naisen*

JANNE RUOKONEN

Kauneudesta naisen
© 2017 Janne Ruokonen

ISBN 978-952-93-8395-5 (sid.)
ISBN 978-952-93-8396-2 (PDF)
ISBN 978-952-93-8397-9 (EPUB)

www.kauneudestanaisen.fi

Tämän kirjan sähköistä versiota saa levittää muuttamattomana.
Käyttö kaupallisiin tarkoituksiin kielletty. Kielikäännökset kielletty.
Paperiversiona julkaiseminen kielletty. Paperiversioksi kopioiminen
kielletty. Sähköistä versiota koskee Creative Commons Copyright CC
BY-NC-ND. <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0/>
The author asserts his moral right to be identified as the author of
this book.

Kannen suunnittelu: Karin Niemi

Sisältö

Alkusanat	8
Sinulle	10
OSA I	13
Sinussa on kaunista	15
OSA II	39
Mitä kauneus on?	41
OSA III	63
Sinussa on kaunista	65

Alkusanat

Mies naiselleen:

– Sulla on hyvin kauniit hymykuopat täällä alaselässä, tässä näin.

– Onko?

– On, ne on aivan ihanat!

– Sä olet ihan hassu.

– Eikö sulle ole kukaan koskaan kertonut niistä?

– No ei.

Huokaus.

– Oot upee.

– Mitä sä katsot?

– Sun käsivarsia. Sulla on upeat kädet!

Hänellä on epäuskoinen ilme. Kuin hän odottaisi, onko vitsin lopussa jokin pelastava punchline.

– Mun kädet vai?

– Sun olkavarret. Niissä on upea muoto. Ne huokuu voimaa ja samalla ne on hyvin naiselliset. Sulla on todella kauniit käsivarret.

– Ai jaa?

Hän pukee pitkähihaisen päälleen.

Huokaus.

Niin elävät ja elämää nähneet. Yritän sanoa sen hänelle.

– En tiedä, miten sanoa tämä...

– No, mitä?

– Sulla on valtavan kauniit... Anna anteeksi, en keksi parempaa sanaa – sulla on valtavan kauniit silmäkulmien rypyt!

Hän hymyilee.

– Kun hymyilet, sun silmät kaunistuu niistä aina vain lisää. Ne on ihanan ilmeikkäät. Miten voikaan olla tuollaiset!

Hänen hymynsä sädehti.

Onnenhuokaus.

Sinulle

Tämä kirja on sinulle. Jossakin tämän kirjan sivuilla juuri sinä olet kaunis.

Sinussa voi olla kaunista hymysi, katseesi, eleesi. Se voi olla tapasi halata niin, että tunnen tulleetni läpikotaisin kosketetuksi ja huomatuksi. Ehkä se on pulppuva naurusi tai sirot nilkkasi. Entäpä nuo alaselkää koristavat hymykuoppasi – ei niitä ole läheskään jokaiselle suotu. Kuinka et tiennyt niistä?

Kirjan sivut rohkaisevat löytämään. Ai, tämäkö minussa voi olla kaunista? Ai, joku tykkää tästä? Kyllä, useampi kuin arvaatkaan. Mahdatko vain aina huomatakaan, miten viehättävä todella olet? Näetkö itsesi kauniina?

Mutta minussa on virhe! huudahdat. Koet, että sinussa on jotakin liikaa tai liian vähän. Ehkä tunnet huonoa omaatuntoa jopa siitä, ettet ole johonkin itsessäsi tyytyväinen, vaikka muiden mielestä sinun pitäisi olla. Unohda moinen. Sinun ei tarvitse pitää kaikesta itsessäsi eikä antaa omaa voimaasi pois kuuntelemalla arvostelua tai sellaista kannustusta, joka vain salakavalasti syylistää. Löydä sen sijaan lisää sitä omaa hehkuasi, joka on

aina sinussa läsnä, kenties huomaamattasikin. Sitä on paljon runsaammin kuin vallitsevat ahtaat kauneusihanteet näkevät.

Tämän kirjan ensimmäinen ja kolmas osa kertovat esimerkein, mikä kaikki sinussa on kaunista. Toinen osa avaa puolestaan ajattelemaan, mikä on kauneuden todellinen määritelmä ja kuinka se ilmenee.

Lue tätä kirjaa vähän kerrallaan. Tietyt asiat toistuvat hieman eri näkökulmista, jotta teksti puhuttelisi erilaisia lukijoita. Pysähdy ja palaa. Se syventää kokemusta. Pysähdy myös silloin, jos puhe kauneudesta aiheuttaa sinussa vastareaktion, jopa torjunnan. Kysy itseltäsi, miksi.

Kirjan minä-muotoon kirjoitettu kertojanääni on sinut kauniina näkevän miehen ääni. Mutta itse sanat – ne ovat sinusta. Ne eivät ole ainoastaan miehen sanoja sinulle, vaan ne ovat sinusta lähtöisin, kirjaimellisesti, sillä sinä, nainen, olet olemuksellasi luonut ne tähän maailmaan.

Kun siis annan kirjan sanoille muodon ja järjestyksen, oikeastaan toimin vain peilinä.

Näytän sinulle sinut itsesi.

Olet kaunis.

Osa I

*On aamu, ja näen sinut.
Sinua on tässä maailmassa vain yksi.*

Sinussa on kaunista

~ 1 ~

Kun tuhiset vieressäni, silmät kiinni, huulet aavistuksen raollaan. Tunnen aamuhämärässä lantiosi pienen keinuvan liikkeen, hitaasti kohoilevan rintasi ja vatsasi. Sinä olet kaunis, vaikka sitä ei voi vielä nähdä. Sen voi tietää vain.

~ 2 ~

Levollisena uinuvat kasvossi aamun ensimmäisessä valossa. Suljetut silmäsi ovat aivan erityisellä tavalla viehkeät. Niissä yhdistyy mysteeri ja seesteisyys. Katson untasi kaikessa rauhassa. Olet samaan aikaan vieressäni ja toisaalla.

~ 3 ~

Kun olet unilämmiin,
alaston vartalosi
yön hiljaista hiillosta kytien.
Kietoudun sinuun.

~ 4 ~

Kun heräät levänneenä, koko olemuksesi pehmeyttä ja raukeutta säteillen. Hiukset pörröisinä, häivähdys poisliukunutta unta silmissäsi.

~ 5 ~

Nilkkasi. Se on samalla siro ja voimakas. Se kantaa koko kehosi, tanssittaa sinut, kuljettaa maailman katuja, tuo luokseni. Nyt se pilkottaa kivasti peiton alta. Toinenkin, nilkkakorun koristamana. Sinulla on ihanat nilkat.

~ 6 ~

Kun hymyilet minulle aamun ensimmäisen hymysi.

~ 7 ~

Pohkeesi. Ne ovat niin houkuttelevat. Vedän hieman peittoa jalkojesi yltä. Miten upean suudeltavat pohkeet sinulla onkaan!

~ 8 ~

Kun kutiat herkästi. Naurat ja pakenet sormiani; vain sen verran, että saan sinut varmasti kiinni.

~ 9 ~

Alaselkäsi hymykuopat. Nuo pienet painaumat herkullisessa kohdassa selkärangan molemmin puolin, juuri ennen kuin kauniit pakarasi alkavat nousta alaselän laaksosta. Sinussa on paljon kaunista, mitä et itse näe. Minä näen.

~ 10 ~

Kun tulet keittiöön kiusoittelevassa aamutakissasi. Siinä, jonka nyörit eivät tahdo pysyä kiinni. Olet niin kutkuttava! Mutta tiedätkö, vieläkin herkullisemmalta näyttät hetkeä myöhemmin aamun lehteen keskittyneenä, voinokare ja paahtoleivän murusia huulillasi. Et huomaakaan, kuinka lipaiset ne puolihuolimattomasti kielelläsi. Minä huomaan. Sinun suusi on samaan aikaan söpö ja aistillinen. Minä sulan.

~ 11 ~

Kielesi. Se näyttää kivalta, kun nuolaiset kesän ensimmäistä jäätelöä auringon kullatessa kasvosi. Se näyttää kivalta silloinkin, kun irvistät ja näyttät kieltäsi minulle hieman suuttuneena. Se tuntuu varpaissani asti, kun riisut minut kielisuudelmillasi. Et ehkä pysähdy ajattelemaan sitä, mutta kielesi on ilmeikäs ja samaan aikaan sekä hyvin voimakas että hyvin herkkä. Naisen kieli on kaunis.

~ 12 ~

Kun halaat pitkään ja tiukasti.
Et halua päästää irti.
En minäkään.

~ 13 ~

Älykkyytesi ja viisautesi. Se ilmenee niin monin tavoin: Olet kiinnostunut maailmasta, osaat leikitellä sanoilla ja ajatuksilla. Sinulla on tilannetajua ja riemukasta, nopeaälyistä tilannehuumoria. Olet taitava työssäsi, ja sinulla on kyky katsoa asioita eri näkökulmista, avoimin mielin. Erityisesti pidän siitä, kuinka älykkyytesi on viisasta; siinä on lämpö, joka ei alenna muita, itsevarmuus, joka ei pyytele anteeksi omaa olemassaoloaan ja leikkisyys, joka on tavattoman puoleensavetävää. Sinulla on kaunis mieli.

~ 14 ~

Sääresi. Kesämekossa, tanssilattialla, hikijumpassa, venelaiturilla, sylissäni. Pitkät ja soreat tai lyhyet ja pyöreät, pehmeästi kaartuvat ja täyteläiset, treenatut tai ihan tavallisen näyttävät, aina hurmaavat naisen säaret. Niiden tarvitsee vain olla. Miten kauniit!

~ 15 ~

Kun sanot vaapukka. Minusta se kuulostaa aluksi hassulta, ja puhun vadelmasta vielä pitkään. Kunnes eräänä elokuisena sunnuntaina minäkin huomaan sanovani vaapukka. Se tuntuu kivalta.

~ 16 ~

Kun suihkun jälkeen
kävelet hetken nakuna,
hiuksista kierähtäneitä
vesipisaroita olkapäilläsi,
kauniit rintasi paljaina.
Kuivaan suudelmin pisarat
olkapäiltäsi.
Sinusta se on hassua.
Minusta sinä olet siinä hetkessä
häkellyttävän kaunis.

~ 17 ~

Kujeileva katseesi. Kädet, jotka vetävät minut mukaasi.
Tule tänne, silmäsi sanovat, peuhataan vähän.

~ 18 ~

Sormesi. Hellät, hyväilevät, vaativat, päättäväiset,
tunnustelevat, rauhoittavat, lujasti kiinni pitelevät.
Kun ristit sormesi minun sormiini, on se tavattoman
kaunis ele. Mitkä ihanat, herkät naisen sormet sinulla
onkaan! Sormesi, jotka löytävät tiensä iholleni, ovat
aina suloiset.

~ 19 ~

Voimasi ja notkeutesi. Kalliokiipeilyssä, beach
volleyssa, voimistelutangolla, motocrossradalla,
tanssitunnilla, salilla. Ihailen liikkeittesi samanaikaista
pehmeyttä ja päättäväisyyttä. Olet upea!

~ 20 ~

Sinun äänesi. Kun kuiskaat, huokaiset, kehräät,
naurat, laulat ja huudat. Sinun kiihottava, rauhoittava,
rohkaiseva, tynnyttelevä, iloa pulppuava soinnukas
äänesi. Tuntisin sen missä vain. Rakastan sinun ääntäsi.

~ 21 ~

Kaulasi. Sinulla on tavattoman viehättävä kaula. Se on paljas ja avoin. Rakastan suudella kaulaasi ja kuunnella, kuinka hengityksesi tihenee silmiesi painuessa kiinni ja käsiesi tarttuessa lujemmin. Pidän kaulaasi korostavista koruista, somasta kaulakuopastasi ja kaulasi jänteistä, kun kaarrat päätäsi. Mutta minulla on tällainen ihan tavallinen kaula, sinä sanot. Aivan, sinun ihanan tavallinen, herkkä ja aistillinen naisen kaulasi. Juuri sellaisena siitä pidän.

~ 22 ~

Kasvosasi. Ne ovat hurmaavan kauniit yhä uudelleen ja uudelleen. En koskaan väsy katsomaan niitä. Kasvojesi hienovaraisista ilmeistä ja kehosi kielestä voi lukea ajatuksesi ja tunteesi. Nekin, joita et itse tahdo huomata. Kasvosasi mielessäni tunnen yhteyttä sinuun silloinkin, kun olet toisaalla. Minä rakastan sinun kasvojesi.

~ 23 ~

Kun tartut minua kädestä. Kävelyllä, kauppareissulla, automatkalla, konsertissa, juhlissa, elokuvissa, sängyssä, vuoristoradassa – elämässä. Tunnen käsiesi lämmön kun tartut niillä maailmaan ja minuun.

~ 24 ~

Solisluusi. Ne ovat hyvin veistoksellinen kohta kehossasi. Sinulla on kauniit solisluut.

~ 25 ~

Rohkeutesi, joka saa minutkin uskaltamaan enemmän. Rohkeutesi näkyy elämänasenteessasi; kuljet omaa polkuasi ja seuraat sydäntäsi. Se näkyy myötätunnossasi; puolustat oikeaksi katsomaasi etkä peräänny vastoinkäymisten tullen. Se näkyy heittäytymisessäsi; sukellat ilolla tähän maailmaan ja löytöretkeilet elämääsi uusia kokemuksia.

~ 26 ~

Hymyilevät silmäsi, kun katsot minuun. Sydämeni sykähtää onnesta kippuralle.

Varpaasi. Kuten vastasyntyneen, sinunkin varpaasi saavat aikaan samaa ihmetystä: miten kivat varpaat! Miten söpöt, lämmöstä nauttivat kesävarpaat.

Lakatut varpaankyntesi ovat hauskat, luomukyntesi herttaiset. Ja kuinka pidänkään jalkaterääsi koristavista mustista tai syntisen tummanpunaisista rokkikyntesistäsi.

Tänään olivat vaapukat kypsyneet ja kävelit paljain jaloin puutarhassa. Tule tänne! Ripottele varpaistasi mullanmurusia lattialle, merkitse oma polkusi luokseni. Hyppää syliin, pestään kymmenen pientä pottuasi myöhemmin!

~ 28 ~

Naurusi.

Voi maailmankaikkeus, kun naurat!

Miten valtavan kaunis oletkaan!

Naurat hersyvästi koko sydämelläsi.

Voisin kuunnella ilosi solinaa loputtomiin.

~ 29 ~

Jalkateräsi. Tanssivat jalat. Väsyneet, hierontaa kaipaavat jalat. Sirot tai urheilulliset tai ne-ihantavalliset-arkijalat, jotka ansaitsevat tulla hieroituiksi lämpimin käsin ja puetuiksi pörröisten villasukkien lämpöön. Enkä lakkaa ihmettelemästä, kuinka jalkateräsi näyttävät tavallistakin kivemmilta, kun nouset varpaillesi. Hassua, mutta totta.

~ 30 ~

Kun päätät sydämelläsi. Osaat kuunnella sydämesi ääntä ja seurata sitä silloinkin, kun ihmiset ympärilläsi ihmettelevät valintojasi. Elät ainutkertaista elämääsi, juuri sinun tavallasi, etkä kenenkään muun. Se on kaunista.

~ 31 ~

Paljaat, pyöreät polvesi, jotka pehmentävät askeleesi kauniiksi. Siinä missä sääresi voivat olla kovin tietoiset vetovoimastaan, polvesi eivät yritä mitään. Ne vain ovat. Kesämekossa ne pääsevät esiin, nauttivat auringon lämmöstä, keräävät kuin varkain katseita, vapautuvat auringon hehkulle ja hehkuvat itse. Polvissasi on ainutlaatuinen yhdistelmä viattomuutta ja viettelevyyttä.

~ 32 ~

Peppusi. Kapea, muhkea, pyöreä, sydämenmuotoinen. Kesäpeppu, sporttipeppu, rakastelupeppu – tykkään pepustasi! Pidän sen kaareutuvan naisellisesta muodosta. Minusta on ihana katsella peppusi keinahtelua ja lantiosi liikettä. Pakarasi ja takareitesihän yhtymäkohdan taite on viehättävä ja herkkä kohta. Myös peppuaukkosi on kaunis osa sinua. Laaksossa, keskellä pakaroitteesi kaarta on poimuinen, keskipisteeseen vetäytyvä iho, jollaista ei ole missään muualla kehossasi. Ylhäällä peppusi muoto kaareutuu kauniisti alaseläksi ja alhaalla se liukuu kohti suudeltavan suloisia takareisiäsi. Tule syliini, pidän peppuasi hyvänä! Sinulla on ihana peppu!

~ 33 ~

Kun olet leikkisän eroottinen arjessa. Teet voileipää keittiössä, kun astun taaksesi, suukotan niskaasi ja kiedon käteni lanteitteesi ympäri. Tartut ranteisiini, nostat käteni parikymmentä senttiä ylöspäin ja jatkat hymyillen voileivän tekemistä. Leikkisyytteesi tekee sinusta vastustamattoman.

~ 34 ~

Kun rakastelet. Olet aina kaunis, kun rakastelet.

~ 35 ~

Kun ensimmäisten talvipakkasten tullen pukeudut
pipoon ja hymyyn, hiuskiehkurat myssyn alta
pilkistäen. Olet hurjan söpö; kuurankukka keskellä
kylmyyttä, sydäntäni lämmittäen.

~ 36 ~

Kun paijaan sinua. En silitä vain kehoasi, paijaan
sieluasi. Se kehrää.

~ 37 ~

Kun olet omassa voimassasi. Itsenäisenä ja vahvana,
samalla herkkyytesi säilyttäen, intuitioosi luottaen ja
elämää rakastaen. Olet upea.

~ 38 ~

Kosketuksesi. Sinulla on kaunis kosketus. Nautin, kun
kosketat koko kehollasi: tunnen hellivät kätesi, jotka
kulkevat lämmöllä ja kiireettä, tunnustelevat sormesi,
yhteen kietovat käsivartesi, valahtavat hiuksesi, lähelle
painautuvan vartalosi ja hengityksen huuliltasi. Sinulla
on todella kaunis kosketus. Se on sinun kauneuttasi.

~ 39 ~

Kun saan kunnioittaa sinua.

Mikä tavaton onni olla
viisaan naisen kanssa!

Sinussa on syvää sydämen kauneutta ja
viisautta, joka koskettaa minua
yhä uudestaan.

~ 40 ~

Viehättävät piirteet kasvoillasi. Katso vaikka pisamia poskillasi; kuinka persoonalliseksi tuo kesän häivähdys kasvoillasi sinut tekeekään! Entäpä poskiesi vieno punoitus; kuinka eläväisen ja raikkaan sävyn se antaakaan kasvoillesi!

~ 41 ~

Reitesi. Sulavat, sorjat, hoikat, kiinteät, tomerat, pyöreät – ihanat naisen reitesi. Aukinaiset reitesi ovat kutsuvan vastaanottavat. Ja kun suljet reitesi, niiden väliin muodostuu laakso varjoineen; salaperäinen ja kaunis.

~ 42 ~

Polvitaipesi. Ne ovat upea kohta vartalossasi. Nuo aistikkaat kuopat haluaisivat tulla kosketetuksi useammin. Oletko huomannut kuinka herkät polvitaipesi ovat? Kuinka paljon ne pitävätkään pehmeästä kosketuksesta; pienistä suudelmista, hellästä hyväilystä.

~ 43 ~

Kun nukut päiväuntasi minuun kääriytyneenä,
ihosi vasten ihoani. Kämperryt kainalooni ja hiuksesi
kutittavat poskeani, kun etsit sopivaa paikkaa
rinnaltani. Nenäsi kiehnää hetken kaulaani. Haluat
nukahtaa tuoksuuni.

~ 44 ~

Kun joskus nukut huulet aavistuksen raollaan ja
suupielestäsi valuu tyynyliinalle pieni noro kuolaa.
Heräät ja nolostut märkää läiskääsi. Turhaan. Olet
ihminen etkä kiiltokuva. Katso, kuinka silmäni
hymyilevät sinulle. Tule syliini, kuolaava narttu, olet
kaunis!

~ 45 ~

Häpyhuulesi. Rakastan häpyhuultesi poimuja,
häpykumpusi pehmeyttä. Sinun häpyhuulesi ovat
kauniit paljaana tai häpykarvoituksen koristamana.
Ne ovat ainutlaatuisen lumoava ja yksilöllinen osa
kauneuttasi. Häpyhuulesi ovat rakkauskirje, jonka
haluan lukea yhä uudestaan.

Vahvuutesi. En tarkoita fyysistä vahvuuttasi, en älykkyyttäsi, enkä vahvan roolin esittämistä, vaan naiseutesi vahvuutta ja elinvoimaisuutta ja rohkeutta. Et pyytele anteeksi olemassaoloasi, et pelkää sanoa mielipidettäsi ja tiedät, mitä tahdot. Annat tunteittesi virrata häpeilemättä. Kiitos voimastasi. Se saa minutkin olemaan vahvempi mies. Vahva nainen on kaunis.

~ 47 ~

Huulesi. Sinulla on aistikkaat,
pehmeät, kosteat, lämpimät huulet.
Iloisesti nauravat tai
ilmeikkäästi nutristuneet.
Leikkisät, kiusoittelevat,
ahnaat, houkuttelevat, rakastavat.
Rohtuneet, kylmästä sinertävät,
viivaksi sulkeutuneet, alaspäin kääntyneet.
Minä olen katsonut niitä paljon.
Sinulla on ihanat huulet.

Hiuksesi. Lyhyet hiukset, pitkät hiukset, suorat hiukset, kiharat hiukset. Sinun hiuksesi. Minusta on kaunista, että sinulla on naisen hiukset. Eivät ne kaipaa mainoskuvien kiiltoa tai ylimaallista tuuheutta, eivät sitä-juuri-oikeaa-sävyä. Ihailen sitä, kuinka hiuksesi kehystävät kasvojasi, paljastavat, peittävät, korostavat. Pidän veikeästi silmille valuvista hiuksistasi, jotka jättävät katseellesi pienen kurkistusaukon. Pidän lyhyistä hiuksistasi, jotka jättävät niskasi ja kaulasi kauniisti paljaaksi, pidän pitkistä hiuksistasi rinnoillasi, pidän hulmuavista kiehkuroistasi, kun juokset bussiin. Pidän takkuisesta aamutukastasi, joka tekee sinusta hellyttävän pörröisen peikon. Hiuksesi ovat kauniit ja naiselliset. Ja kun löydän vaatteistani yhden hiuksistasi kesken työpäivän, poimin sen sormiini ja hymyilen. Olet mielessäni.

~ 49 ~

Lantiosi ainutlaatuisella tavalla naisellinen kaari.
Olipa se suora tai muodokas, sinun lantiosi keinuu
kauneuttasi. Kohti häpykumpuasi kaareutuva vatsan
alaosa on aivan erityisen kaunis osa vartaloasi.
Yhdessä lantiosi ja peppusi pyöreiden kanssa se tekee
sinulle naisen muodot – jokaiselle erilaiset mutta
aina tavattoman viehättävät. Rakastan asettaa käteni
lanteillesi, pidellä sinua tiukasti ja lähellä.

~ 50 ~

Kun sanot rakastavasi minua. Kiedot kätesi niskani
taakse ja suutelet pitkään, pitkään, pitkään.

Osa II

*Naisen hehku tulee sisältä.
Kauniimmmin ja aidommin
kuin mikään ulkopuolelta
heijastettu valo.*

Mitä kauneus on?

Sinä olet kaunis. Mutta mistä naisen kauneus tulee? Tekeekö jokin naisesta erityisen kauniin? Onko kauneudella tarkoitus? Mitä kauneus oikeastaan on?

Kauneus on avautumisen, arvostamisen ja hyväksymisen kokemus.

Tämä on kauneuden syvin olemus. Siksi jokainen voi nähdä kauneuden toisessa ihmisessä ja jokainen voi kokea myös itsensä kauniiksi.

Kun arvostat ihmistä ja hyväksyt hänet, kun avautut hyväksyvästi hänen olemukselleen, näet hänet kauniina. Se, että pidät toista kauniina, voi saada alkusäyöksensä tuon ihmisen ulkoisesta olemuksesta tai yhtä lailla hänen käyttäytymisestään, hänen persoonastaan, hänen sydämestään.

Sama toimii myös itsesi kohdalla: kun alat pitää jostakin itsessäsi kauniina, kun hyväksyt sen ja arvostat sitä, olet avautunut itsellesi.

Muut ihmiset voivat auttaa sinua kokemaan kauneutta itsessäsi. He voivat sanoa sinua kauniiksi ja rohkaista sinua kokemaan samoin. Mutta lopulta on kyse siitä, mitä sallit itsellesi. Kauneus on sinussa.

Koska kauneus on arvostamista ja hyväksymistä, olet kaunis, vaikka et täyttäisikään kaikkia niitä normeja, joilla yhteiskunta määrittelee naisen hyvännäköisyyttä. Kauneus on hyvännäköisyyttä syvempää ja monimuotoisempaa.

Siksi eri ihmiset näkevät eri asiat kauniina. Jotkut näkevät ja kokevat paljon kauneutta, kun taas jotkut eivät näe sitä juuri koskaan.

Rakastuessa kaikki vaikuttaa kauniilta, koska rakkauden tilassa olet enemmän auki.

Kauneus on enemmän kuin hyvännäköisyys
tai puoleensavetävyys.

Ihmiset puhuvat harvoin kauneudesta. Todellisuudessa lähes kaikki kauneuspuheemme on puhetta ulkonäöstä ja hyvännäköisyydestä.

Tämä koskee myös sitä kauneuspuhetta, joka korostaa erilaisten naisvartaloiden hyväksymistä ja arvostamista. Vaikka tämä keskustelu on oikealla asialla, sekin ohittaa ulkonäköpuheellaan kauneuden todellisen ytimen; se harvoin lisää ymmärrystämme kauneuden syvemmästä merkityksestä.

Ihmiset, joille pelkkä hyvännäköisyys edustaa kauneutta, rajoittavat itsensä katsojiksi sen sijaan, että antaisivat itsensä ja toisten ihmisten tulla nähdyiksi. Tällainen ajattelu lukitsee ei-kauniiksi ihmisen, joka on vallitsevan normin ulkopuolella.

Kauneus on avautumista, arvostamista ja hyväksymistä. Tätä on, ironista kyllä, monen vaikea hyväksyä. He sekoittavat hyvännäköisyyden ja kauneuden keskenään.

Hyvännäköisyyden voi selittää kehon mittasuhteilla ja kasvojen symmetrialla, hiusten kiillolla ja tuuheudella, lantion oikeanlaisella kaarella. Puoleensavetävyys tuo mukanaan jo muita elementtejä kuten ilon, itsevarmuuden, huumorintajun ja sosiaalisen älykkyyden.

Kauneus menee kaikkia näitä syvemmälle ja ulottuu kaikkein moninaisimpiin tilanteisiin.

On siis eri asia olla hyvännäköinen kuin kaunis – vaikka molemmat voivat toki löytyä samasta ihmisestä. Kauneus on monimuotoinen. Sitä löytyy mitä erilaisimmista ihmisistä ja tilanteista.

Tiedät sen, jos olet nähnyt kuinka punoittava ja rääkyvä vastasyntynyt nostetaan ensi kertaa äitinsä rinoille. Symmetria hiuteen, äiti näkee sinä hetkenä sylissänsä maailman kauneimman ihmisen. Jos saat olla läsnä tuossa hetkessä, tunnet kauneuden koko sydämessäsi!

Tiedät sen, jos olet riidan jälkeen kyöneleet silmis-

sä julistanut rakkauttasi ja kumppanisi vastaa samoin. Vaikka meikkisi valuvat pitkin poskia, hän näkee sinut juuri silloin hyvin, hyvin kauniina. Hän ehkä kertoo sinun olevan maailman kaunein nainen. Se on totta!

Tiedät sen, jos olet kohdannut ryppyisen, hieman kumaran ja samalla elämäniloa loistavan mummon. Hän on kaunis, niin kaunis!

Tekee hyvää sanoa hieman harvemmin ”näytät kauniilta” ja hieman useammin ”olet kaunis”. Ja ymmärtää ero.

Kauneus on sydämen liikahdus.
Se on vapaa kaavoista ja kulttuurista.

Jokaiseen ihmiseen on sisäänrakennettu universaali kauneuden taju. Kyky kokea kauneutta on syvällä ihmisyyden perusrakenteissa.

Kauneus ei ole kaava. Se ei asu kasvojen symmetriassa tai kehon muodoissa. Ne, jotka selittävät naisen kauneuden harmonisilla mittasuhteilla ovat kuin ne, jotka selittävät rakkauden olevan vain hormoneja. Toki rakastuneena keho tuottaa eri hormoneja kuin muulloin, mutta se on kovin kapea näkemys rakkaudesta. Tällaisella ihmisellä jää ymmärtämättä olennaisin rakkauden kokemuksesta ja moninaisuudesta.

Kauneus ei ole myöskään kulttuurisidonnaista. Ih-

miset, jotka sanovat kauneuden olevan vain kokoelma yhteiskunnan hyväksymiä ja kokemustemme vahvistamia normeja, eivät oikeastaan puhu kauneudesta, vaan sen vierestä. Samoin tekevät ne, joiden mielestä kauneus on vain silmillä nähtyä symmetriaa ja viehättäviä muotoja. Nuo molemmat kauneuden selitykset liittyvät enemmän hyvännäköisyyteen ja puoleensavetävyyteen kuin kauneuteen.

Kauneus ei ole pelkästään myötäsukaista pintaa eikä muiden määrittelemiä toiveita ja odotuksia. Toki aikakausi ja omat kokemuksesi värittävät näkemääsi. Toki esteettiset ja sosiaaliset seikat sekä persoonasi vaikuttavat siihen, millaisia ihmisiä pidät hyvännäköisinä ja puoleensavetävinä. Mutta kauneuden kokemus, sen tosiolemus, on tätä syvempi ja inhimillisempi. Se menee kaikkia näitä kerrostumia syvemmälle.

Se on myös paljon yksinkertaisempi: avaudut, hyväksyt, arvostat elämää sen eri ilmenemismuodoissaan ja koet siitä mielihyvää.

Hyvännäköisyys, puoleensavetävyys ja kauneus ovat eri asioita. Kauneus on kaikkein vapain normeista. Kun kosketan kädellä rakastani, tunnen hänen kauneutensa. Eikä se katoa, vaikka olisin sokea tai ajautuisimme autiolle saarelle. Kauneuden kokemus ei ole silmin nähdystä symmetriasta tai ympäröivän yhteiskunnan hyväksynnästä kiinni!

”Silmäni avautuivat kauneudelle” tarkoittaa tietysti, että sydämesi on avautunut. Sen myötä avautuvat silmätkin.

Kauneudessa on syvyys, joka kattaa kaikki olotilat,
niin ilon kuin surunkin.

Kauneudelle ei ole synonyymia, koska kauneudessa on tasoja, joita muut sanat eivät tavoita. Ei ole ollenkaan sama asia kertoa jollekulle, että hän on nätti, kuin kertoa että hän on kaunis.

Ihminen voi olla kaunis, vaikka hänellä on kyyneleitä silmissään. Et sanoisi itkevää naista upeaksi tai hyvännäköiseksi. Mutta kauniiksi voit häntä sanoa, koska kauneudessa on syvyys, joka kattaa kaikki olotilat, niin ilon kuin surunkin. Hautajaisetkin voivat olla kauniit, eivät hyvännäköiset.

Kauneudessa voi olla läsnä kohottuneisuus, jopa pyhyys. Pyhä hetki ei ole söpö, ei soma, eikä hyvännäköinen. Se on kaunis. Siksi kauneuden kokemus – esimerkiksi seesteiset äiti ja vauva – voi tuntua jopa puhdistavalta. Sille on helppo avautua. Siinä on pyhyys läsnä. Itse asiassa rakkaus ja pyhyys ovat kaikkein lähimpiä sukulaissanoja kauneudelle, sillä niidenkin ytimessä on avautuminen ja arvostaminen.

Voin mielessäni rakentaa jostakin ihmisestä tai asiasta kuvan haluttavana, hyvännäköisenä, hyväksyntää

muilta tuovana. Tuon vastakohtana on hetkessä lävitse-
ni hulmahtava kauneuden kokemus, jota on vaikea syn-
nyttää pakolla. Kun näen sinut kauniina, aidosti, en pyri
sillä mihinkään. En käy kauppaa palveluksista ja vasta-
palveluksista. Minä vain avaudun, ja se tuottaa mielihy-
vää.

Kauneus on nähdyksi tulemista
katsotuksi tulemisen sijaan.

Sinä voit nähdä itsesi kauniina. Toinen ihminen voi näh-
dä sinut kauniina. Eikä tuo nähdyksi tuleminen edellytä
silmiä.

Tulet nähdyksi, kun joku koskettaa sinua, kuulee
sinua, puhuu kanssasi, aistii sinut, tuntee sinut sydämel-
lään. Joskus pelkästään silmillä katsomisesta on jopa
haittaa – löydät enemmän kauneutta itsestäsi ja toisesta
ihmisestä kun otat kaikki aistisi ja tunteesi mukaan.

Kauneus on enemmän kuin katsotuksi tulemis-
ta. Jos olet yhteiskunnan ihanteiden mukaisesti ulkoi-
sesti puoleensavetävä – hyvännäköinen – tulet monesti
katsotuksi, mutta et nähdyksi. Se on tunne, joka vaivaa
monia hyvännäköisiä naisia. Heitä ei nähdä, heitä katso-
taan. He eivät ole kokonaisia; koko naisena nähtyjä. He
ovat katsottuja.

Sama voi vaivata naista, joka ei saa katsettakaan tai
joka saa vain vilkaisun ja saman tien poiskääntyvän, ei-

hyväksyvän katseen. Hänenkään kauneuttaan ei nähdä, nähdään vain pinta.

Joskus ihmisellä on niin suuri tarve tulla huomatuksi, että hänelle riittää katsotuksi tuleminen. Sekin voi saada aikaan kokemuksen hyväksytyksi tulemisesta, eikä sitä ole syytä väheksyä. Silti jokainen meistä haluaa pohjimmiltaan tulla nähdyksi. Nähdyksi tulemisen tarve on asia, joka vetää meitä parisuhteeseenkin. Etsimme sie-lunkumppania, joka näkisi todellisen olemuksemme arvostaen ja hyväksyen – kauniina ja kokonaisena.

Tärkeintä on, että näet itse itsesi kauniina, sillä sellainen sinä todella olet.

Jako ulkoiseen ja sisäiseen kauneuteen on harhaa.

Hyväksy kauneuden kaikki muodot ja arvosta niitä – sen sijaan, että arvioisit jonkun niistä toista paremmaksi.

Hyvästä tarkoituksesta huolimatta ajatus sisäisestä ja ulkoisesta kauneudesta johtaa lopulta harhaan. Siinä sisäinen kauneus halutaan usein nostaa jollakin tapaa arvokkaammaksi ja aidommaksi kuin ulkoinen. Tällainen jako arvostelea sen sijaan, että se antaisi arvoa ja hyväksyisi.

On vain kauneutta. On vain avautumista, arvostamista ja hyväksymistä. Se voi saada muotonsa pinnassa, tai se voi saada muotonsa teoissa, käyttäytymisessä.

Myös hyvännäköinen voi olla kaunista.

Ulkoiseksi kutsutussa kauneudessa hyväksymisen ja arvonannon kokemus on vahvasti meitä ympäröivän kulttuurin värittävä. Vaikka kauneus puhtaimmillaan on sydämen liukahdus, koet siitä silti osan mielessäsi. Alitajunnassasi olevaa mallia siitä, mikä on hyvännäköistä ja puoleensavetävää, luo kulloinenkin aikakausi, kulttuuri, omat kokemuksesi ja persoonasi.

Joskus tähän sekoittuu myös kateuden tunne. Emme aina haluaisi hyväksyä, että joku voi olla sekä ulkoisesti hyvännäköinen että samalla kaunis ihminen teoissaan ja ihmisyydessään. Se on vain kertakaikkisesti hie-man liikaa. Hyvännäköisyys ei silti ole vähempiarvoista tai epäaidompaa kuin jokin ”syvempi” kauneus; se on vain erilaista.

Ne, jotka arvostelevat ja kritisoivat ihmisen ulkonäköä, eivät juurikaan näe kauneutta, vaikka niin väittävät. He katsovat hyvännäköisyyttä. Toiset taas peittävät muiden arvostelun kätevästi ulkonäkökeskeisyyden arvostelemisen taakse. He ilkkuvat hyvännäköisiä pinnallisiksi ja epäaidoiksi. Tällaiset ihmiset eivät ole oivalta- neet kauneuden ydintä, joka on kyky arvostaa kaikkea kauneutta kaikissa sen ilmenemismuodoissaan.

Kauneuden näkeminen itsessäsi ja muissa ihmisissä on arvostamista, ei arvostelua. Siksi kauneudessa ei ole jakoa ulkoiseen tai sisäiseen.

Kauneus on puoleensavetävä ja eheyttävä voima.

Se on kuin avoin portti muurissamme.

Kauneuden kokemus on syvästi inhimillinen, ihmisyyden näkemisen kokemus. Se saa kääntymään kohti ja avautumaan. Rumaksi kokeminen saa puolestaan kääntymään pois ja sulkeutumaan.

Kauneutta tarvitaan, koska se on puoleensavetävä, liikkeelle saattava ja yhteyden luova voima.

Kuljet luontaisesti kohti kauneuden kohdetta, ja sinussa nähty kauneus vetää muita puoleesi. Itse asiassa vedät muita puoleesi jo silloin, kun näet heidät kauniina. Kun näet toisessa kaunista aidosti – ja kerrot sen hänelle niin, että hän uskoo sen – muutut itsekin kauniimmaksi hänen silmissään. Sillä hän pitää kauniina sitä, joka pelkän katsomisen sijaan todella näkee hänet.

Sama pätee suhteessa itseesi: meissä kaikissa on hyviä ja ikäviä puolia, puoleensavetävää ja luotaantyöntävää. Jos et tunne itseäsi – etkä tiedä, että sinussa on paljon kaunista – sinulla on vähemmän annettavaa muille, mukaan lukien tärkeimmille läheisillesi. Sinua on vaikeampi lähestyä, ja sinun on vaikeampi lähestyä itse itseäsi.

Itseluottamus kaunistaa. Samoin onnellisuus. Yhteys toimii vielä voimakkaammin toiseen suuntaan.

Avautuminen itsellesi – itsesi hyväksyminen ja arvostaminen eli itsesi kauniina näkeminen – tuo itseluottamusta ja onnellisuutta.

Ja silti sinussa on kauneutta ilman näitäkin ominaisuuksia.

Pohjimmiltaan et ole kaunis etkä ruma. Olet tuon kahtiajaon ulkopuolella. Kaikki olevainen on. Mutta tässä maailmassa, jossa meillä on itsemme ja toistemme hyväksymisen oppiläksyjä läpikäytävänä, tuo kahtiajako on tarkoituksenmukainen. Polariteetit saavat meidät liikkeelle – kauneus ja rumuus saavat meidät kulkemaan kohti tai kauemmas.

Kauneus vie sinua kohti toisia ihmisiä ja kohti itseäsi. Kauneus on kuin avoin portti itse pystyttämässämme muurissa. Muurissa, joka on sinun ja muiden ihmisten välissä – tai sinun ja oman itsesi välissä. Mitä enemmän sallit itsesi nähdä kauneutta, sitä enemmän avoimia portteja muurissasi on.

Kauniiksi kokiessasi tunnet mielihyvää, koska kosketat ihmisyyden ytimeen. Kohtaat itsesi tai kanssakulkijasi sielun tasolla, ikään kuin vilkaiset kotiin tällä pitkällä elämän matkalla.

Siksi kauneuden kokemus on eheyttävä ja vahvistava voima. Sen kautta voit kohdata sitä hyvää, jota meissä kaikissa on.

Nainen, joka antaa itselleen luvan olla kaunis – omasta mielestään ja omana itsenään – on valtavan kaunis. Hän on sitä syvemmin kuin ne, jotka tarvitsevat muita pitääkseen itseään kauniina.

Sallitko itsellesi olla kaunis?

Kun alat pitää jotakin itsessäsi kauniina, avaudut itsellesi. Hyväksymisessä ja arvonannossa on iso voima. Tuo voima on omissa käsissäsi.

Jos näet jonkun toisen ihmisen kauniina, se tarkoittaa että pystyt, halutessasi, näkemään myös itsesi kauniina. Tämä ei ole sanaleikki. Tämä on totta, sillä tämä on kauneuden perusolemus. Jos näet kauneutta, osaat avautua. Osaat avautua siis myös itsellesi. Et ehkä ole tehnyt sitä tai olet rajoittanut sitä. Se on silti mahdollista, sillä tilaisuus kokea kauneutta ei koskaan katoa.

Itse asiassa, kun näet kauneutta toisessa, näet samalla jotakin itsestäsi – kuka sinä itse todella olet. Se, mikä on toisessa, on sinussakin. Kauneutemme ilmenee eri tavalla, mutta samasta asiasta siinä on kysymys.

Tule tietoisemmaksi olemuksesi eri puolista. Myös niistä kauniista, joita et ole aiemmin nähnyt tai halunnut nähdä. Sillä joskus meidän voi olla vaikea hyväksyä omanlaistamme kauneutta. ”Minäkö muka kaunis?” Kyllä. Sinä. Juuri sinun tavallasi, ei kenenkään muun.

On hurjaa, kuinka osa ihmisistä ei koe itseään kau-

niiksi, ellei moni muu ihminen ole samaa mieltä. Kauneuden kokemus on sallimisen kokemus. Mitä enemmän sallit, sitä enemmän kauneutta ympärilläsi virtaa. Salliminen on avain positiivisen virtauksen voimistamiseen. Voit sallia itsellesi olla kaunis, vaikka joku muu ei ajattelisi samalla tavalla.

Joskus saatat silti tarvita starttiapua ulkopuolelta! Saat ottaa tuon energian vastaan, nauttia kannustuksesta, kehuista ja ihailusta. Sinä päätät, mitä tarvitset ja mikä on tervetullut lähellesi.

Se, että olet toiselta ihmiseltä tulevan energian varassa etkä omassa voimassasi, ei ole pitkän päälle hyväksi. Entä siis jos ketään muuta ihmistä ei olisi? Ei arvostelemassa, ei rohkaisemassa. Voisitko antaa itsellesi luvan olla kaunis? Ihan omin luvini?

Et ehkä olemuksellasi täytä kaikkia hassuja vaatimuksia hyvännäköisyydelle, mutta kaunis sinä olet. Miksi ihmeessä sinun edes pitäisi täyttää yhteiskunnan ahtaat ja ulkonäkökeskeiset odotukset? Eihän yhteiskuntakaan täytä sinun odotuksiasi! Yhteiskunta, jossa ulkonäön perusteella valehdellaan, kiusataan ja syrjitään. Pah!

Entä jos välittäisit ripauksen vähemmän yhteiskunnan kauneuskäsityksestä ja sylillisen enemmän omasta kauneudestasi? Ole oma kaunis itsesi. Se on suurinta, mitä voit olla.

Jokaisessa naisessa on kauneutta.

Oma kauneuskäsityksesi pienentää tai suurentaa näkemäsi kauneuden määrää.

Osa naisista kokee vaikeaksi ottaa vastaan puhetta omasta kauneudestaan edes läheisiltään. He saattavat hyväksyä yhden kauneuskehun, mutta kaksi tuntuu jo mielistelyltä! Kaikki sen yli leimataan siirappiseksi ja epäaidoksi. On kiinnostavaa, kuinka torjuvasti osa ihmisistä suhtautuu omaan kauneuteensa. Kun vilpittömätkin sanat saavat aikaan vastareaktion, kannattaa pysähtyä ja miettiä miksi.

Olet myös varmasti kuullut kauniina pitämäsi naisen sanovan, kuinka hän ei mielestään ole lainkaan kaunis. Se ei aina ole teeskenneltyä vaatimattomuutta. Voi olla, että hän ei tosiaankaan näe itseään kauniina; ei anna itselleen arvoa. Hän saattaa liittää oman kauneutensa ajatteluun alemmuudentunnetta, ehkä häpeää tai kauteuttakin.

”Mutta minussa ei tosiaankaan ole mitään kaunista. Katso nyt, miltä näytän!” Minä katson. Näen kauniin kosketuksesi, kun ystäväsi suree ja silität häntä lohduksesi. Näen kauniin läsnäolosi, kun kuuntelet häntä myötätuntoisesti.

Sinä olet kaunis.

Olet kaunis rakastajana, äitinä, sisarena, tukijana, kanssaihmisenä. Ja sen voi nähdä myös ulkoisesti! Elee-

si, ilmeesi, puheesi, katseesi, kosketukseesi, lämpösi, rakkautesi. Sen kaiken voi nähdä sinussa!

Sinä olet kaunis

Olet kaunis koskettaa – ja osaat koskettaa kauniisti. Sokea kuvanveistäjäkin tuntee kauneutta. Hän tuntee sen kosketuksestasi, aistii energiastasi, kuulee naurusi helähdyksestä. Sormenpäät, jotka silittävät lasta, hyväilevät rakastettua, lohduttavat surijaa, pyyhkivät ystävän kyynleet, ovat valtavan kauniit. Ne ovat sinun sormenpääsi.

Sinä olet kaunis.

Olet kaunis sielultasi. Elät kauniisti ja rakastavasti. Sinussa on iloa, onnellisuutta ja myönteistä itsetuntoa! Olet kaunis myös silloin, kun sinulla on huono päivä, kun kiukuttaa, kun suutut, kun masennut. Sinulla on kaunis sielu, eikä sen kauneus lopullisesti katoa, vaikka teet väärin, riitelet tai käyttäytyt epäoikeudenmukaisesti.

Sinä olet kaunis.

Avautuminen kohtaamaan itsensä ja kauneutensa on jokaisen kohdalla mahdollista. Jos et ole tottunut pitämään itseäsi kauniina, aloita ajattelemalla ”minussa on kauneutta”. Se voi olla helpompi sanoa ja uskoa kuin todeta ykskantaan ”minä olen kaunis”. Arvosta ja hyväksy itsessäsi jotakin; sitä kautta voit nähdä vähitellen yhä lisää omaa kauneuttasi.

Entä tuhaudatko vain, kun joku sanoo sinua kau-

niiksi? Voisitko sen sijaan ottaa vastaan – hyväksyä – sen, että olet toisen ihmisen mielestä kaunis? Vaikka et ole kaikkeen tyytyväinen itsessäsi, vaikka jotkut piirteesi turhauttavat sinua?

Pystytkö sallimaan itsellesi olla kaunis? Epätäydellisyydestäsi huolimatta, juuri sen vuoksi.

On luonnollista haluta olla haluttava ja puoleensavetävä. Kun kaunistaudut, menet omaa kauneuttasi puolifiehen vastaan.

Ulkonäkö on tehty nautittavaksi. On luonnollista, että haluat tulla katsotuksi hyvännäköisenä.

Vaikka haluat tulla nähdyksi ja hyväksytyksi kokonaisena, se ei ole millään tavalla ristiriidassa sen kanssa, että haluat olla myös haluttava ja puoleensavetävä. Tämä voi vaihdella elämäntilanteesi ja arvojesi mukaan paljonkin. Kenties ulkonäkö ei suurimman osan ajasta kiinnosta sinua lainkaan. Sekin on normaalia.

Joidenkin ihmisten mielestä on naista alentavaa puhua niin paljon naisen kauneudesta saatikka ulkonäöstä; varmastikin on tärkeämpiä ominaisuuksia kuten viisaus tai oikeudenmukaisuus?

Tämä on väärinymmärrys. Kauneus on avoin portti. Samanlainen portti voi löytyä älystä, rohkeudesta, työelämässä pärjäämisestä tai rakkaudesta. Mutta kaikki nuo portit – kliseisen kielikuvan uhallakin – vievät

samaan puutarhaan; sinne missä olet enemmän ja rohkeammin oma itsesi, hyväksyt itsesi ja tunnet itsesi rakastetuksi.

Älä vähättele ulkonäön merkitystä – sekin on kauneutta. Voit avautua arvostamaan ihmistä yhtä lailla hänen ulkonäkönsä kuin minkä tahansa muun ominaisuuden kautta. On siis pikemminkin alentavaa vähätellä viehättävyyttä ja naisen kauneutta; ikään kuin siitä ei olisi lupa nauttia ja siihen ei saisi kiinnittää huomiota. Totta kai saa!

Arvosta ulkonäköäsi. Silloinkin kun et ole kaikkien siinä tyytyväinen. Pinta on tämän fyysisen maailman lahja meille – ja mitä ihania, kiinnostavia, kiihottavia pintoja maailma onkaan täynnä! Nauti niistä. Nainen ja mies haluavat katsoa toisiaan. Katsominen ja katsotuksi tuleminen on luonnollista. Älä väheksy ulkonäköä, vaikka olisit kuinka henkistynyt.

Saat kaunistautua. Se ei tee sinusta vähempiarvoista, ei yksinkertaista, ei katsotuksi alistuvaa. Saat haluta ulkonäöstäsi ja valinnoistasi hyväksyntää muilta. Saat leikitellä kaunistautumisella ja kauneudellasi niin paljon kuin haluat.

Kun kaunistaudut, kiinnität huomiota itseesi ja menet siten omaa kauneuttasi puolitiehen vastaan. Kutsut kauneutta luoksesi, kun otat aikaa itsellesi ja ulkonäöllesi. Hyväksyt itsesi, arvostat itseäsi ja näytät tuon arvostuksen.

Kyllä, joskus laittautuminen on pakkopulla, ulkoisten normien täyttämistä. Mutta kun haluat kaunistautua omasta tahdostasi, se on pohjimmiltaan olemassaolon iloa ja ilmaisua. Sinun naiseutesi ilmaisua. Se on upeaa!

Kauneus ja sen ilmentäminen on naisen voimaa.

Kauneus on niin syvällä naiseuden ytimessä, että sille ei löydy suoraa vastinparia miehistä, sillä miehen komeus ei suinkaan ole sama asia kuin naisen kauneus, vaan komeus vastaa naisen hyvännäköisyyttä.

Naisen kauneus – ymmärrettynä avautumisena, hyväksymisenä ja monimuotoisena ilmentämisenä – on feminiininen voima. Sama feminiininen voima löytyy eriasteisena ja eri muodoissaan sekä naisista että miehistä, mutta se on luonteenomaisesti naisen ominaisuus. Kauneus ja sen runsas ilmentäminen on naisen voimaa.

Miehen vastaava ominaisuus on miehisyys, joka liitetään yhtä erheellisesti ulkonäköominaisuuksiin kuin naisen kauneuskin, mutta jonka todellinen ydin on kyky seisoa omilla jaloillaan, vastata omista teoistaan, kulkea valitsemaansa suuntaan ja pysyä vakaana. Tietysti tämä sama maskuliininen voima löytyy myös naisista.

Jako luontaisesti feminiinisiin ja maskuliinisiin ominaisuuksiin ei tarkoita, että meidän pitäisi pysyä ennalta annetuissa rooleissa. Kaikista ihmisistä löytyy samaa voimaa sukupuoleen katsomatta. Jokaisessa on

ja jokainen tarvitsee elämässään sekä feminiinistä että maskuliinista energiaa.

Vaikka naisissa on paljon muutakin voimaa kuin kauneutta, juuri kauneuden esilletuominen eri muodoissaan on helpoimpia tapoja vahvistaa naiseutta ja naiseuden energiaa.

Se että olet, on kauneinta mitä on.

Sinä olet jo kaunis. Sinun ei tarvitse tulla muuksi. Saat toki, mutta ei tarvitse. Moni mies arvostaa naisen kauneuden eri muotoja enemmän kuin osaa koskaan ilmaista. Näemme naiset tuhansin eri tavoin kauniina.

Sielusi tietää, että maailma on kaunis. Voit kokea tuon kauneuden myös itsessäsi. Olet ainutlaatuinen, juuri sinun tavallasi kaunis nainen.

Ainutlaatuisen olemassaolosi hyväksyntä on mitä suurinta kauneutta. Sen suurempaa kauneutta ei ole. On hyvännäköisyyttä, joka vastaa ympäröivän kulttuurin odotuksia ja jossa tietty ulkonäkö on viehättävä ja tietty ei. On myös ulkoa asetettuja persoonallisuus- ja käyttäytymissäantöjä; ollakseen puoleensavetävä pitäisi säteillä hyvää oloa ja itsevarmuutta. Mutta kauneuden tosiolemuksessa tällaista arvostelua ei ole. On vain arvostamista, avautumista ja hyväksymistä.

Naisen kauneuden ytimessä on ilmentämisen runsaus. Juuri siksi kauneus on niin monimuotoinen ja mo-

ni-ilmeinen. Kunkin naisen kohdalla omanlaisensa. Se on enemmän kuin usein puhuttu oman tyylin löytäminen. Se tarkoittaa, että kauneus on olemassaolon iloa. Sinunkin olemassaolosi on kauneutta! Siksi naiset ovat erityisen kauniita – he ilmentävät olemassaoloaan niin moninaisin tavoin. Se, että uskallat olla oma itsesi, on puhdasta olemassaolon mielihyvää ja kunnioitusta.

Olemassaolosi ilmentämisen kautta luot tämän maailman. Tämä kirjakin on syntynyt naisen kauneudesta. Sillä jos mitään ei ilmene ja mikään ei saa muotoa, niin ei ole mitään minkä kauneutta kokea; ei ole mitään mille avautua, ei ole mitään mitä hyväksyä; ei ole mitään mitä arvostaa.

Kauneus on olemassaolon ilmenemisen väistämätön ominaisuus. Sinä elät – olet elämä! Jos se ei ole kaunista, niin mikä sitten?

Osa III

*On ilta, ja sinä tanssit.
Tanssiessasi olet aina kaunis.*

Sinussa on kaunista

~ 51 ~

Kun avaat sydämesi. Kohtaat maailman ja minut sydämesi kautta. Sydän auki sinä olet aina kaunis.

~ 52 ~

Olkapääsi. Niiden pyöreys tai kulmikkaus ja olkalihastesi takaosaan muodostuva kuoppa, kun nostat kätesi ylös. Olkapäälinjasi – tuo olkapään, solisluiden ja kaulan sekä niskan alue on hyvin naisellinen. Se kutsuu suutelemaan, koskettamaan sormenpäillä, hyväilemään olkasi kaarta ja upottamaan samalla kasvot niskaasi ja hiusrajaasi, tihenevää hengitystäsi kuunnellen. Se, joka aina kiirehtii lantiollesi, ei tiedä mitä ihanoituksia herkät olkapääsi tarjoavat.

~ 53 ~

Suudelmasi! Herkät, tunnustelevat, ahnaat ja kuumat. Suudelmasi kertovat niin paljon. Haluan viettää tuntikausia suudellen sinua. Huulillasi on lämmin lupaus, kuin kauan odotettu kevätaurinko. Suudelmasta tiesin, että sinä olet se oikea.

~ 54 ~

Tuoksusi. Hengitän sinua kaulaltasi, niskastasi. Hengitän sinua kun suutelemme. Hengitän sinua, kun käperryt kainalooni illan päätteeksi. Hengitän tuoksuasi, joka jää iholleni ja kulkee kanssani vaikket ole vierelläni. Hengitän sinua muistini syvimpiin kerroksiin, sydämeeni saakka. Sinä tuoksut juuri sinulle ja se on ihanaa! Nenäni tietää, että olet tavattoman kaunis.

~ 55 ~

Ylös nostetut hiuksesi. En lakkaa hämmästelemästä kuinka viehättävältä näyttät, kun nostat ne ylös paljastaen niskarajan, jossa hiuksesi ovat ihanasti pörröllään. Herkän niskasi ja hienonhienojen hiustesi yhdistelmä houkuttelee suutelemaan ja koskettamaan hellin sormin.

~ 56 ~

Huumorintajusi.
Se on valtavan puoleensavetävää,
kultaista kauneutta.
Sen säteily peittoaa mennen tullen
nuo hyvännäköiset, mutta ah!
niin vakavat siskosi.
Kykysi nauraa vapautuneesti,
löytää arjen huumoria ja
nauraa itsellesi
tekee sinusta ihastuttavan.

~ 57 ~

Makusi. Minä maistan suudellen suolan niskaltasi, kun nouset merestä rannalle. Minä maistan näykkäisten kastikepisaran sormenpäästäsi kesken keittiöpuuhien. Minä maistan punatuilta huuliltasi kesän kasteen ja syksyn kuulauden. Minä maistan iholtasi lempeän lämmön, jokilaaksosi huumaavan kosteuden. Se on sinun makusi ja minä rakastan sitä.

~ 58 ~

Yhteensulautuvan orgasmin hetki. Siinä on niin paljon kauneutta, että hetkeksi mikään muhkura ei kummankaan vartalossa paina. Rakastan pidellä sinua pitkään, yhteisestä jälkihehkusta nauttien.

~ 59 ~

Kun haluat vanheta kanssani. Nauraa yhteisille muistoillemme ja synnyttää yhä uusia. Tuntea minut läpikotaisin. Mutta ei valita yhteistä hautapaikkaa ihan vielä – ajetaan rallia rollaattoreilla ja herätetään pahennusta!

~ 60 ~

Kun istut saunan lauteilla, hiki vartalollasi helmeillen. Saunassa olet aina kaunis. Löylyn kietoutuessa yllesi sinun henkesi muodostaa näkymättömän yhteyden sukupolvien mittaiseen ketjuun pyhän paikan lauteilla. Saunan hämärässä luovut kehostasi ja vartalostasi – noista sisäsiesteistä uudissanoista – ja asetut ruumiiseesi. Samaan naisen ruumiiseen, joka on täällä syntynyt ja synnyttänyt, puhdistautunut ja saanut viimeisen pesunsa. Näen kuinka juokset alasti laiturille ja hyppäät alkukesän viileään veteen. Olet tuona hetkenä ikuisen kaunis, jokainen nainen on.

~ 61 ~

Rintasi alue, dekoltee. Se on sydänkeskuksesi alue. Tyynen seesteinen kuin meren pinta – kohoillen seuraavassa hetkessä kiihtyvän hengityksesi tahdissa. Veresi voi nousta laikkuina paitsi poskillesi myös kaulallesi ja rintasi alueelle kun punastut tai kiihotut. Se on alkuvoimaista, pidättelemätöntä ja hyvin naisellista. Et voi ostaa sitä purkista, trennata salilla tai hankkia kauneushoitolasta. Se on lahja.

~ 62 ~

Muotojesi pyöreä pehmeys, lumoavat naisen kaaresi. En koskaan lakkaa ihailemasta vartalosi muotoja.

~ 63 ~

Kun ilostut siitä, että pesen hiuksesi.
Ummistat silmäsi ja ynähtelet hiljaa,
kun sormeni hierovat päänahkaasi.
Minulle se on kauneinta musiikkia.

~ 64 ~

Kättesi. Niissä on naisen muoto ja lämpö – ne ovat sinä pienoiskoossa. Tykkään katsella käsiäsi, rakastan tuntea niiden kosketuksen vartalollani. Kätesi silittää, rapsuttaa, tarttuu, puristaa, leikittelee, hyväilee, pörröttää hiuksiani, tunnustelee kasvojani kun suutelemme. Minussa värähtää, kun lukitset sormesi minun sormiini tai kierrät kätesi niskani ympäri ja katsot syvälle silmiin. Ihailen herkkää ja aistikasta rannettasi. Huomaan, kuinka kätesi pukeutuvat tiukasti istuvaan nahkahanskaan tai iloisen pörröiseen lapaseen. Hymyilen, kun kätesi kaunistautuvat rannerenkain ja sormuksin, meikkaavat kyntensä satoihin sävyihin – ja huokuvat sinun lämpöäsi. Sinulla on taianomaiset naisen kädet.

~ 65 ~

Rintasi. Kun iloitset rinnoistasi, olet aina kaunisrintainen. Sallithan myös miehesi rakastaa upeita rintojasi sellaisina kuin ne ovat; annat hänelle luvan nähdä ne kauniina, haltioitua niistä – vaikket aina itse olisi niihin täysin tyytyväinen. Pidän siitä, kuinka raskausarpiesi viivat koristavat rintojesi sivuja. Pidän siitä, kuinka koet itsesi kokonaiseksi vaikka toinen rintasi on jouduttu leikkaamaan pois. Pidän siitä, kuinka rintasi keinuvat kävellessäsi, jumpatessasi,

rakastellessasi. Rintojesi liike on lumoava. Pidän siitä, kuinka rintasi ovat erilaiset kun seisot, kun makaat selälläsi, kun kumarrut alastomana ylleni ja vain minä saan nähdä suloisten rintojesi poimittavaksi ripustuneet muodot. Pienet, keskikokoiset, isot, pystyt, terhakat, roikkuvat, silikonit, luomut – sinun rintasi ovat kauniit!

~ 66 ~

Nännisi. Ne ovat aivan ihanat! Isot tai pienet, vaaleat tai tummat. Pystyt, litteät, sisäänpäin kääntyneet, ohuet, paksut, hennon hienovaraisen vaaleat tai uhkean tumman aistikkaat. Pienen tai ison nännipihan koristamat. Jokaisella naisella on kauniit nännit.

~ 67 ~

Hienonhieno, silkinpehmeä ja ohut untuva korvannipukkasi juuressa, niskassasi, aavistuksenomaisen hentona lapaluittesi välissä, alaselkäsi laaksossa. Vartalosi pienet yksityiskohdat ovat hellyttävän hienoja.

~ 68 ~

Kun laulat niin, että naapurissakin tiedetään, että tänään tätä mimmiä laulattaa. Anna soida, elämä saa kuulua!

~ 69 ~

Kun pukeudut kauniisti; viettelet vaatteillasi. Kun valitset juuri sitä oikeaa vaatetta lempiartistisi keikalle. Kun sinulla on kaunis korsetti, kohtalokas goottilook tai täydellinen farkkupeppu. Kun kuljet kauniissa koroissasi kevein askelein. Kun ravistelet reisistäsi jalkapäivän maitohappoja ihonmyötäisissä treenikamoissasi. Kun fiftarityyliin laitettut, rusetin koristamat hiuksesi, verkkihame, saumasukat ja pilkullinen puserosi sekä kenkiesi ja huuliesi puna sointuvat täydellisesti yhteen. Kun astelet neuvotteluun täydellisesti istuvassa, arvovaltaasi korostavassa hiilenharmaassa jakkupuvussa. Kun kauneutesi näkyy muotojasi nuolevassa bilemekossa. Kun häikäiset iltapuvussasi, viimeisen päälle meikattuna, juhlatuulta askeleissasi. Sinulla on hyvä maku. Olet kaunis, kun leikittelet ulkonäölläsi ja asuillasi.

~ 70 ~

Persoonallisuutesi. Maailmassa ei ole toista kaltaistasi. Se tekee sinusta erityisen kauniin. Pidän sinun persoonastasi, sinun sielustasi. Siitä, miten näet maailman ja kuinka olet löytänyt oman paikkasi siinä. Sinun sielusi on liekki, joka lämmittää halauksessasi, tuikkii silmissäsi. Kiitos, että sinä olet juuri sinä!

~ 71 ~

Energiasi!

Sinulta saan energiaa,
kun jotkut ihmiset puolestaan
vain imevät sitä pois.

Kanssasi maailma näyttäytyy
innostavana ja kiinnostavana.

Energiamme ruokkivat toisiaan ja
voimistuvat yhdessä.

Se on kaunis olotila.

Koen sen sinun kanssasi,
sinun kauneutenasi.

~ 72 ~

Siro korvasi. Tykkään koskettaa korvanlehteäsi hellin sormin, tykkään ihailla sievää korvannipukkaasi ja näykkäistä sitä leikkisästi. Tykkään kauniista korvakoruistasi ja vallattomista hiuskiehkuroista korvasi ympärillä. Aivan erityisesti tykkään kuiskutella korvaasi pieniä tärkeitä sanoja.

~ 73 ~

Vatsasi. Sinulla on jumalainen naisen vatsa. Saanko koskettaa sitä? Ilman, että itsetietoisuuden aalto saa sinut siirtämään käteni nolostuen pois? Vatsasi on kaunis, kun siinä on naiselle ominainen pieni pyöreys, se on kaunis, kun treenatut vatsalihaksesi kiiltävät, mutta yhtä lailla se on kaunis, kun vatsasi pömpöttää mielestäsi liikaa ja tunnet siitä huonoa omaatuntoa. Tai kun raskaus pyöristää vatsasi upeaksi kummuksi ja sinä kysyt: ”Olenko vielä kaunis ja haluttava?” Mikä kysymys! Olet universumin kaunein nainen! Sinulla on mitä naisellisin vatsa. Ymmärrän, että vatsasi voi joskus olla mielestäsi vääränlainen. Minusta se on ihana. Sallisitko itsesikin tuntea niin? Anna minun silittää vatsasi rennoksi, hyväillä sinne kertyneet jännitykset ja huolet pois. Anna vatsasi pehmetä ja sulaa lämpimäksi. Sinun vatsasi on kaunis.

~ 74 ~

Kun käperryt kainalooni katsomaan elokuvaa, istumaan pihakeinussa, kuuntelemaan sateen ropinaa. Tulet syliini takkatulen äärelle, katsot kylki kyljessäni nuotiota tai kynttilän liekkiä, hakeudut tiiviisti viereeni nukkumaan. Tuollaisina hetkinä sinä tunnut aivan erityisen kauniilta.

~ 75 ~

Ystävyytesi. Olet lojaali ystävä, joka tukee huonoina hetkinä, iloitsee yhdessä ja jakaa elämäänsä. Ystävyytesi on sinun ainutlaatuista kauneuttasi. Kuinka onnekkaita ovatkaan ne, jotka ovat löytäneet sinut!

~ 76 ~

Elämänilosi ja elämänhalusi. Rakastat elämää; olet niin elossa!

~ 77 ~

Kun heiluttelet paljaita jalkojasi laiturilla,
varpaat vettä viistäen,
aurinkoisen keskipäivän rauhassa.
Rentous huokuu sinusta nilkkojasi myöten.
Sinulla on hymynkare huulillasi,
kauniit kesäjalat
ja punainen mekko.
Täydellisenä kesäpäivänä
voi tapahtua mitä vain.

~ 78 ~

Selkäsi. Kesämekko tai iltapuku, joka jättää yläselkäsi paljaaksi, tekee sinusta hurjan kauniin. Ihailen selkärankasi uurretta ja lapaluita, jotka kaareutuvat symmetrisesti esiin yläselässäsi, juuri ennen kauniita olkapäitäsi. Ihailen ihanaa näkymää, jossa alaselkäsi syväne kaareutuu kauniisti kohti peppuvakoasi. Yhdessä lantiosi muotojen kanssa alaselkäsi kaari tekee sinusta hyvin naisellisen. Ihailen usein selkäsi herkkää ja vahvaa kauneutta.

~ 79 ~

Hymykuopat poskillasi. Ne hurmaavat ja saavat koko kasvosi loistamaan.

~ 80 ~

Kun riisuudut. Peittäminenkin on kaunista; vaatteillasi korostat ja häivyvät, juhlit ja julistat, sulaudut ja suojaudut. Aivan erityisen kaunis olet kuitenkin silloin, kun uskallat pudottaa vaatteittesi suojan. Kun riisuudut minulle, tai kun saan riisua sinut. Näytät itsesi paljaimmillaan ja kohtaat hyväksyvän katseeni. Otetaan vaatteet pois.

~ 81 ~

Alastomuutesi. Kun olet luottavaisesti alasti, oli vartalosi millainen tahansa. On ihanaa, jos voit olla hetken kotona aivan paljaana. Vain siksi, että se tuntuu hyvältä. Olla vain. Ilman että sinulla on siitä kiire pois ja ilman, että pyrit alastomuudella mihinkään. Miehenä rakastan sitä, kun pukeudut hyvännäköiseksi. Mutta yhtä lailla rakastan alastomuutesi puhdasta kauneutta. Haluan nähdä alastoman vartalosi, se on ihanan ilmeikäs. Se kertoo tunteesi ja ajatuksesi. Paljastaa, millä tuulella nousit tänään ylös. Näyttää, mitä haluat. Käpertyy ja sulkeutuu – tai avautuu ja houkuttelee. Ottaa vastaan. Antaa sinut kokonaan.

~ 82 ~

Ihosi pehmeä lämpö. Rakastan koskettaa ihoasi, suudella sen poimuja ja uurteita, hyväillä jokaista neliösenttiä. Ihosi tuoksu tarttuu minuun. En tahdo pestä sitä pois.

~ 83 ~

Kun pussaat. Kotona, raitiovaunussa, kaupungilla, kutsuilla, iltakävelyllä. Niin yksinkertaista. Olet aina hurjan söpö, kun pussaat!

~ 84 ~

Kun uskallat näyttää kipeät kohtasi ja
olla kokonainen, mitään peittelemättä.
Annat koskettaa elämäsi arpia.
Olet niin kaunis.

~ 85 ~

Hymysi. Se viestii hyvää oloasi. Hymysi voi olla valloittava, ilkkurinen, viekoitteleva tai hersyvä – ja toisinaan vain ohikiitävä häivähdys. Talletan ne kaikki muistiini, sillä välillä minusta tuntuu, että en katso hymyäsi vain silmilläni, näen sen sielullani.

~ 86 ~

Kun kiusoittelet minua pilke silmäkulmassasi. Tulet ovelle ja katoat saman tien hymyillen nurkan taakse. Huomaan, kuinka pelkkä paljas käsivartesi ojentuu oviaukkoon ja pudottaa hiuslenkkisi lattialle. Kätesi katoaa ilmestyäkseen kohta uudestaan rintaliivejäsi pidellen. Nekin päätyvät lattialle. Kätesi tulee taas näkyviin, pitelee hetken pikkuhousujasi ja pudottaa ne. Minua kuumottaa. Yhtäkkiä kuulen poistuvat askeleesi, etääntyvän hihityksen, kylpyhuoneen oven kolahduksen ja suihkun äänen. Onneksi sinne mahtuu kaksi.

~ 87 ~

Kun huulillasi karehtii hymy, ja luot samalla katseesi alas, niin että silmäsi näyttävät olevan kiinni. Kasvoissasi on silloin jokin selittämätön häivähdys ikuisuutta. Tuossa hymyn ja suljetun katseen yhdistelmässä on jotakin tavattoman viehättävää.

~ 88 ~

Kun itket – ilosta tai surusta. Ihailen herkkyyttäsi ja kykyäsi näyttää tunteesi. Aivan erityistä on, kun ensin itket ja sitten naurat kyynelten läpi, meikit poskilla. Naiseutesi ei ole koskaan näyttänyt herkemältä, täydellisemmältä. Tuona hetkenä olet sanoinkuvaamattoman kaunis.

~ 89 ~

Kun heräät krapula-aamuna pörröisin peikkohiuksin ja naama pöhöttyneenä. Haluan nähdä sinut ja ottaa viereeni. Mutta näytän ihan hirveältä! sinä huokaiset. Minusta sinä näytät hirveän kauniilta. Tule syliin turvokki, katsotaan leffaa ja toivutaan.

~ 90 ~

Yhteinen naku-uinti kesken kesäisen pyöräretken. Entä jos joku näkee? Pöhl! sinä huudahdat ja juokset veteen. Ihailen kykyäsi elää hetkessä.

~ 91 ~

Kun tahdot kohdata minut sellaisena kuin olen. Tulet minua vastaan, ja mitä pidemmälle tulet, sitä kauniimmaksi tulet ja sitä helpompi minunkin on avautua näyttämään todellinen minäni. Yksinkertaista. Joskus vaikeaa. Aina tärkeää.

~ 92 ~

Napasi – miten kiva napa sinulla onkaan! Se on kauniin vatsasi keskipiste, korostaen vatsasi pyöreää muotoa, vetäytyen herkästi sisäänpäin kuin kaareutuvien rintojesi vastakohtana. Sinun napasi on söpö.

~ 93 ~

Raukeutesi. Olet lämmin, rento, aito ja läsnä. Meikittä, loma-aamuun juuri viereltäni heränneenä, hiukset sekaisin ja raukea katse silmissäsi. Tulet kainalooni ja ynähdat tyytyväisenä. Niissä hetkissä olet häkellyttävän kaunis.

~ 94 ~

Silmäsi. Ne kertovat niin paljon. Ilosi, surusi ja rakkautesi näkyvät silmistäsi. Tutkivat silmäsi näkevät syvälle sisään. Ja vaikka kuinka katson silmiäsi, niissä on aina naisen salaisuus ja jokin selittämätön häivähdys ikuisuutta. Sinussa on vielä enemmän kuin voin tietää vuosienkaan jälkeen.

~ 95 ~

Kun haluat olla juuri siinä,
raukeana vierelläni.

Kilometri toisensa jälkeen
kuljetan sormiani ihollasi,
hyväilen rakastavan jäljen
kehosi syvään muistiin.

~ 96 ~

Niskasi. Et ehkä itse huomaakaan sitä. Miten minun niskani voi muka olla kaunis – sehän on tavallinen naisen niska, sinä sanot. Vaan se on, se on! Niskasi on ihanasti kaareutuva, kosketusherkkä ja aistikas. Sen hienovarainen kuoppa ja hiusraja ovat suudeltavan kauniit. Tykkään painaa nenäni kevyesti niskakuoppaasi, hengittää tuoksuasi ja painaa huuleni untuvaiselle ihollesi. Niskaasi ja hartiaseutuasi on nautinnollista hieroa. Sormeni tuntevat niskasi kauneuden.

~ 97 ~

Sinä kesäsateessa. Olet hellyttävä sateen kastelemana, aina kaunis pisaroita ihollasi.

~ 98 ~

Tiikerinjuovasi reisissäsi, vatsassasi tai rintojesi sivustoilla. Nuo vaaleat raidat ovat kauniit. Vaikket itse niistä tykkäisikään, pidän siitä, kuinka sallit minun nähdä kauniina nuo elämän jäljet vartalollasi, osana sinun ainutlaatuisuuttasi.

~ 99 ~

Kun painat pääsi tyynyyn, ja kätesi etsii hyvän kohdan minusta. Sanot hyvää yötä, rakas, katsot kasvojani vielä pienen hetken unisin silmin ja annat sitten silmäluomiesi painua kiinni.

~ 100 ~

Kun tuhiset vieressäni silmät kiinni, huulet aavistuksen raollaan. Tunnen yössä lantiosi pienen keinuvan liikkeen, hitaasti kohoilevan rintasi ja vatsasi. Sinä olet kaunis, vaikka sitä ei voi enää nähdä. Sen voi tietää vain.

*Sinä olet valtavan kaunis.
Kiitos, että olet.*